

Նորա յոգնաթիւ ծանօթք անդ կային
 Որք ընդ նորին գառն օրհաս ցաւէին
 Ասորք եկեղեցւոյն հնչէր գուժարկու
 Զանգակ բամբաձայն ի նմին պահու
 Եւ զուռն Յարութեան Տաճարին սրբոյ
 Բայ էր յընկալնուլ զղիակն յարգոյ
 Բահանայն կրէր սրբութեան գրեալ
 Եւ կերպարանօք տխուր և համեստ
 Ի մատուցանել ի պատրաստի կար
 Զսորք Պատարագ զգո՛հ փրկարար
 Ժամանեցան անդ, առնէր զդրոհին
 Յուրակաւորաց կառաց շատաշին,
 Բարձին բարեկամք զարկղ դիարարձիկ
 Մուծին ի տաճար, թախտադէմ, բոխի
 Անդ դո՛սք կանանւոյն կրամք մանկտեաց
 Զարտօսք ի մրմունջ թափէին յաջաց
 Տային զհամբոյր ո՛հ, կաթոնարար
 Ի համեստուհին աղէաք ծովանայր
 Լաեցին սոց ձոյնք և հիկեկմունք
 Եւ սկիզբն առին զպրաց երգեցմունք
 Զերմագութ աղօթն հայրն առնէր առ Տէր
 Վասն հանգուցելոյն զբարիս մաղթէր
 Պատիր են և սին շուք սեթևեթևար
 Աղօթք են տխոյ վասն առն հանգուցեալ
 Այլ վա՛շ է նմա որ ինքնին գործէ
 Զբարիս որ ինչ հոգոյն պիտոյ է
 Յանկ էլին աղօթք սորք Պատարագի
 Եւ կատարեցաւ պաշտօն փառացի
 Էջ ի գիրկ հոգոյ, եմուտ ի դամբան
 Արգարե ստուերք են աւուրք մարդկան:

Է.

Զի՞ այլ պշուցեալ վսեմ՝ ճերունիդ
 Հայիս ի խշտի սիրուն անգրանկիդ
 Աչք քո կայ անթարթ, և սիրտ ի յերեր
 Խորհորդ աղմկեալ, և միտք տարուբեր
 Ծնելոյս յաշխարհ՝ այդ է անյիղի՛
 Սահման և շաւիղ, ելք անդառնալի
 Վախճանիլ հարկ է, այլ ոչ մեռանիլ,
 Լաւագոյն ի կեանս ի կենաց փոխիլ՝
 Վալ աղէտօջոր սրտիդ մխիթար
 Թէ այնպէս ի քուն հանգեաւ քո Արգար:

Հաւատ նորա սուրբ, դարձք սուաքինի
 Օգնեցե՛ն նմա, յորն աներեկի
 Որք և շարժեցին զիմ՝ խանդ ապիկար
 Զվախճան նորա ի սրաշարժ լար,
 Հարե՛նակցարար ի յերդ արկանել,
 Եւ խոնարհարար զայն քեզ ուղերձել,
 * * *

Այս ողբերգութիւնը եւ նկարագիրը
 ի Կալկաթայէ առ մեզ խրկելով՝ խընդ-
 բած էին Արարտ ամնագոյս միջո-
 ցաւ ի լոյս ընծայել, զոր եւ մեք կկա-
 տարեմք ի պատիւ ԱՐԳԱՐԷԱՆ ՏԱՆ Եւ ի
 յիշատակ անմահ անուան բարեպաշ-
 տին Արգարու Պ. Յարութիւնեան:

Ա Ձ Գ Ա Յ Ի Ն

ՆՈՐԸՊՈՍԵՆ ԵՊՈՍԿՈՊՈՍՈՒՆՔ:

Վեհ. Հայրապետ ի Կն ամսոյս Բա-
 րեշնորհ Ներսէս, Աստուածատուր եւ
 Խորէն Ծ. Վարդապետները Եպիսկոպոս
 ձեռնագրեց:
 Առաջին երկուքը՝ այս ինքն Ներսէս
 եւ Աստուածատուր Ծ. Վարդապետնե-
 րը երուսաղեմի Ս. Յակոբեանց վանուց
 միաբաններէն էին, որք եւ համաձայն
 որոշման եւ ընտրութեան նոյն վա-
 նուց Միաբանական Ս. Ուխտին Տնօրէն
 Ժողովոյ՝ եւ ըստ խնդրանաց Ս. Պատ-
 րիարք Գէր. Տ. Եսայի Արքեպիսկոպոսի՝
 բարձրացան Եպիսկոպոսութեան աստի-
 ճանին եւ ուխտեցին միանգամայն ցը-
 կեանս սպասաւորել ի պէտս Ս. Տա-
 ճարի Հայոց Յակոբեանց Վանուց եւ

Տնօրինական Ս. Տեղեացն: Իսկ վերջինը՝ որ է Խորէն Ծ. Վարդապետ Մխիթարեանց, որ ի ներկայիս Կ. Պօլսոյ Հայոց Կեդր. Վարչութեան Կրօն. Ժողովոյ Ասենապետն է: Եզեսիոյ Վիճակին Առաջնորդ ընտրուած լինելով՝ նոյն թեմին վերայ ըստ նախնաւանդ սովորութեան եւ կանոնաց ուխտուք եպիսկոպոս ձեռնադրեցաւ: Համաձայն Հանրադրութեան եւ խնդրանաց Ժողովրդեանն, յորոյ Համար Կ. Պօլսոյ Ս. Պատրիարք Գեորգ. Տ. Ներսէս Արքեպիսկոպոս կաթողիկոս զինչականը տուած էր:

Արդ շնորհաւորելով յիշեալ նորապսակ եպիսկոպոսաց նոր եւ վսեմ պաշտօնը՝ կբարեմաղթեմք՝ զի շնորհիւ եւ ողորմութեամբ Տեառն՝ առաւել զօրանան միշտ յօգուտ եւ ի բարգաւաճանս Ազգիս եւ Եկեղեցւոյ Հայաստանեայց շահատակելոյ եւ արդիւնաւոր գործերով եկեղեցւոյ Ժիր՝ քաջարթուն՝ բարեվաստակ՝ եւ պարգբբես պաշտօնեաներ հանգիսանալոյ:

Յիշեալ եպիսկոպոսուէք յԾն ամսոյս աստի ի Ս. Էջմիածնէ մեկնեցան իւրաքանչիւրն իւր պաշտօնաւայրը երթալոյ համար:

ՁԵՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԱԲԵՂԱՅԻՑ:

Մայր Աթոռոյս Ս. Էջմիածնի Միաբաններէն Չոհրապ, Երանոս, Մկրտիչ, Ենովք, Դաւիթ եւ Մեղքիսեղէկ շնորհունակ Սարկաւազունքն ի 21 ն ամ-

սոյս ձեռնադրութեամբ Գեորգ. Պետրոս Արքեպիսկոպոսի Վեհապետեան Կուսակրօն Քահանայութեան աստիճանին արժանացան, եւ նոյն աւուր յերեկոյեան ժամերգութեանն զեղար ընդունելով Աբեղայ օրհնուեցան:

Ըստ վաղեմի սովորութեան՝ յիշեալ նորընծայից ձեռնադրութեան միջոցում անուանքն փոխուելով՝ (Չոհրապն Տէր Սարգսեան) Հմայեակ, (Երանոսն Գէորգեան) Բարդուղիմէոս, (Մկրտիչն Յովակիմեան Նահնազարեանց) Աւետիգ, (Ենովքն Մովսիսեան) Յուսիկ (Դաւիթն Սաթուհեանց) Գարեգին, եւ (Մեղքիսեղէկն Գաղէղեանց) Աստուածատուր անուանուեցան:

Կյուսամբ եւ կբարեմաղթեմք ի Տեառնէ՝ զի վերոյիշեալ նորընծայք՝ Աստուծոյ Տաճարին եւ Հայաստանեայց Ս. Եկեղեցւոյ եւ Ազգի անձնանուէր արժանաւոր պաշտօնեաներ լինին, ճանաչելով իւրեանց արժանացած պաշտաման վսեմութիւնը եւ պարտուց ծանրութիւնը՝ ըստ կարի ջանան յարգիւնս իրագործել ինչ որ առաջի սրբոյ սեղանոյ եւ Աստուծոյ՝ ի ներկայութեան Ժողովրդեան յանձն առին եւ ուխտեցին կատարել սիրով՝ խոնարհութեամբ՝ Տրնազանգութեամբ՝ Ժուժկալութեամբ՝ պատկառ կալով Աստուածային եւ Եկեղեցական օրինաց՝ աւանդութեանց՝ ծիսից՝ արարողութեանց եւ պատուիրանաց անթերի գործադրութեան, եւ այսպէս միշտ պարտավճար լինելով՝ փառաւորուին առաջի Աստուծոյ եւ մարդկան: